

บทความบริการวิชาการ

การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

Promoting Professional English Skills in Daily Life for Students of the Non-Formal and Informal Education in the Eastern Economic Corridor

วดีณลดา ฐระธรรม¹

Wadinlada Thuratham

บทคัดย่อ

การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่ให้บริการวิชาการแก่ผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานและเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต โดยการออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนต้องพบเจอชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว หรือดำเนินธุรกิจในประเทศไทย เช่น การแนะนำตัวเองและผู้อื่น การอธิบายเกี่ยวกับตนเองและอาชีพ การบอกวันและเวลา และการสอบถามสถานที่และการบอกทิศทาง เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เรียนยังได้รับเทคนิคการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลที่ได้จากการบริการวิชาการพบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น และสามารถใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในกิจกรรมของโครงการฯ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันทั้งในการเรียนและการประกอบอาชีพ

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ, ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน, การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, เขตพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก

¹ อาจารย์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ, wadinth@gmail.com

Lecturer, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok Bangpra Campus, wadinth@gmail.com

Abstract

Promoting professional English skills in daily life is an activity that provides academic services to learners of the Non-Formal and Informal Education in the Eastern Economic Corridor (EEC), Si Racha District, Chonburi Province. This service aims to promote learners' basic English learning and English skills needed in daily life. Thus, the learners would be able to apply the acquired knowledge and English skills to their careers in the future. The lessons were designed in accordance with real situations in everyday life that learners often encounter with foreigners who come to Thailand for travel or businesses, such as introducing themselves and others, explaining themselves and their professions, telling the dates and time, and inquiring about locations and directions, etc. Moreover, the learners received effective communication techniques to help them improve their English language skills more quickly.

The results from the academic service were found that the learners had gained more English vocabularies, expressions, and sentence structures used for communication in daily life. Also, they were able to use English for communication accurately and properly according to everyday situations. As a result, the learners had more confidence and courage in English communication, and they could apply the knowledge they have acquired into practices in daily life, both in their study and careers.

Keywords: Professional English, English in Daily Life, the Non-Formal and Informal Education, Eastern Economic Corridor

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนทั่วโลก โดยภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานทั้งภาครัฐและเอกชน เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และการดำเนินการธุรกิจระหว่างประเทศ อาทิ การท่องเที่ยวและการบริการ การค้าและการลงทุน และการนำเข้าและส่งออก ระหว่างประเทศ เป็นต้น กอปรกับการรวมกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งได้ประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน (Association of Southeast Asian Nations, 2008) กล่าวคือภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นและสำคัญในการสื่อสารและการทำงานสำหรับผู้คนในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากการจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษโดย EF English Proficiency Index ชี้ให้เห็นว่าความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” อย่างต่อเนื่องกัน 3 ปี ตั้งแต่ปี

2562 2563 และ 2564 นอกจากนี้ การศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยยังพบปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการประกอบอาชีพ (สุภาพร เจริญสุข, ปิยะพัฒน์ ช่วยอินทร์ และตรีศิลป์ เวชโช, 2561; อติศักดิ์ ย่อมเยาว์, 2561; สุวรรณมา ยุทธภริรัตน์, วรวิษฐา อัครชนนวัฒน์ และยุภาภรณ์ ชูสาย, 2560) การที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจำเป็นต้องเห็นความสำคัญ และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (Reimen, 2001) รวมถึงการได้รับเทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง รวมถึงการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเหมาะสม (ณัฐญา หุ่นน้อย, 2561)

ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นหนึ่งในจังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานและเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและการประกอบอาชีพ และเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ และรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในอนาคต เนื่องจากจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยวและเยี่ยมเยียนมากที่สุดในพื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564)

2. วิธีดำเนินงาน

การให้บริการวิชาการครั้งนี้ เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

2.1 ระยะเวลาก่อนการปฏิบัติการ

ประสานสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและผู้สนใจเข้าร่วมโครงการฯ โดยได้ดำเนินการศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ แล้วจึงนำมารวบรวมประกอบเป็นบทเรียนต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน ตามหลักวิชาการและวัตถุประสงค์ของโครงการฯ

2.2 ระยะเวลาปฏิบัติการ

ก่อนดำเนินการบริการวิชาการ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้ทำแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน หลังจากนั้น จึงดำเนินการบริการวิชาการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวนทั้งสิ้น 6 บทเรียน ได้แก่ การทักทาย การต้อนรับ และการขอบคุณ การ

แนะนำตนเองและผู้อื่น การอธิบายเกี่ยวกับตนเองและอาชีพ การบอกวันและเวลา ยานพาหนะและการเดินทาง และการสอบถามสถานที่และการบอกทิศทาง โดยการบูรณาการสอน อาทิ การสาธิต การใช้บทบาทสมมติ และการใช้กรณีตัวอย่าง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก ได้เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการฯ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้ทำแบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียน และประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาการ โดยการทำแบบสอบถามหลังเสร็จสิ้นการดำเนินกิจกรรม

2.3 ระยะเวลาหลังปฏิบัติการ

ประเมินผลคะแนนของแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และประเมินผลโครงการฯ โดยการนำแบบทดสอบวัดความรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาการมารวบรวม เปรียบเทียบ วิเคราะห์ และสรุปผล

3. ผลการดำเนินงาน

โครงการฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่ออาชีพสำหรับผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีวิทยากรจากภาควิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (วิทยาเขตบางพระ) จำนวน 3 คน เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวนทั้งสิ้น 89 คน ดังแสดงในภาพที่ 1-3

ภาพที่ 1 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการฯ

ภาพที่ 2 การฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 3 การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ

โดยสรุปผลการดำเนินงานออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

3.1 ผลการทำแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังเรียน

จากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ก่อนและหลังรับการบริการวิชาการ จำนวน 72 คน โดยใช้สถิติการทดสอบที (T-Test) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการบริการวิชาการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่เป็นต่อการประกอบอาชีพ จำนวนทั้งสิ้น 6 บทเรียน มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ก่อนและหลังรับการบริการวิชาการ

ผลการบริการวิชาการ	N	\bar{X}	S.D.	t	P
การทดสอบก่อนเรียน	72	6.8472	2.1732	-10.935	.000
การทดสอบหลังเรียน	72	8.1806	1.6727		

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($p < 0.5$)

3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการบริการวิชาการ

จากการสำรวจและวิเคราะห์ผลการประเมินผลความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 76 คน โดยใช้สถิติ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ตามมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ (Vagias, 2006) และแปลความความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ 5 ระดับ (Best, 1977) สามารถสรุปผลการประเมินความพึงพอใจต่อการบริการวิชาการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

3.2.1 สถานภาพทั่วไป

ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.79 และเพศชายจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 ผู้เรียนส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.79 อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 30.26 และอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.95 ผู้เรียนประกอบอาชีพเป็นนักศึกษาจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 80.26 ลูกจ้างจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.47 และพนักงานของรัฐจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 โดยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 43.42 ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.37 ดังตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 ข้อมูลจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	26	34.21
หญิง	50	65.79
รวม	76	100

ตารางที่ 3 ข้อมูลจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 20 ปี	50	65.79
อายุระหว่าง 20-30 ปี	23	30.26
อายุระหว่าง 31-40 ปี	3	3.95
รวม	76	100

ตารางที่ 4 ข้อมูลจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	61	80.26
ลูกจ้าง	11	14.47
พนักงานของรัฐ	4	5.26
รวม	76	100

ตารางที่ 5 ข้อมูลจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	33	43.42
ระหว่าง 1-5 ปี	22	28.95
ระหว่าง 6-10 ปี	4	5.26
11 ปีขึ้นไป	17	22.37
รวม	76	100

3.2.2 ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการนำความรู้ไปใช้ โดยสามารถสรุปผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านวิทยากร พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.75 ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.72 การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.67 ความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.67 และการใช้เวลาตามกำหนด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.57 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังตารางที่ 6

ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวัน ก่อน การอบรมในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.39 และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวัน หลัง การอบรมในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.34 โดยผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาพรวมในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.39 ดังตารางที่ 7

ด้านการนำความรู้ไปใช้ พบว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.46 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่หรือต่อยอดได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.09 และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในภาพรวมในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.54 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจด้านวิทยากร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.75	มากที่สุด
2. ความสามารถในการอธิบายเนื้อหา	4.72	มากที่สุด
3. การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.67	มากที่สุด
4. มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.67	มากที่สุด
5. การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	4.57	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจด้านความรู้ความเข้าใจ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม	3.39	ปานกลาง
2. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม	4.34	มาก
3. ภาพรวมความรู้ความเข้าใจ	4.39	มาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และระดับความพึงพอใจด้านการนำความรู้ไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	4.46	มาก
2. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้	4.09	มาก
3. ภาพรวมการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	4.54	มากที่สุด

3.2.3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากการตอบคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) สามารถสรุปข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมได้ดังนี้ การเข้าร่วมโครงการบริการวิชาการครั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และมีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนรู้สึกมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความสนใจเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองในด้านต่างๆเพิ่มเติม เช่น โครงสร้างประโยค 12 Tenses คำศัพท์ และการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์อื่น ๆ เป็นต้น และอยากให้มีการจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

4. การนำไปใช้

การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่ออาชีพสำหรับผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานและเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นกลุ่มนาร่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ภายใต้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

จากความสำเร็จของโครงการฯ พบว่า การได้รับความรู้และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้องค์ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในกิจกรรมของโครงการฯ ผู้เรียนรู้สึกมีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในการเรียนและการประกอบอาชีพ

ทิศทางการพัฒนากลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนมีความสนใจเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น โครงสร้างประโยค 12 Tenses คำศัพท์ และการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์อื่น ๆ เป็นต้น ดังนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Andragogy) จึงควรนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอนาคต โดยการออกแบบการสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ เรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ ผู้เรียนจึงจะสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น (Knowles, 1980)

นอกจากนี้ การดำเนินงานร่วมกันระหว่างสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (วิทยาเขตบางพระ) จังหวัดชลบุรี ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา และเป็นการสร้างเครือข่ายผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในอนาคต ดังแสดงในภาพที่ 4-5

ภาพที่ 4 คณะผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร

ภาพที่ 5 กลุ่มนักศึกษา

5. สรุปและอภิปรายผล

การให้บริการวิชาการโดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อําเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นโครงการนําร่องในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน และเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่สุดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนต้องพบเจอในปัจจุบัน โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต เนื่องจากคนไทยยังมีปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการประกอบอาชีพ (สุภาพร เจริญสุข, ปิยะพัฒน์ ช่วยอินทร์ และตรีศิลป์ เวชโช, 2561; อติศักดิ์ ย่อมเยาว์, 2561; สุวรรณ ฤทธิรัตน์, วรวิชัย อัครธนายมนตรี และยุภาภรณ์ ชูสาย, 2560) ดังนั้น การเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อส่งเสริม สร้างโอกาส และรองรับการทำงานและอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติในอนาคต ทำให้เกิดการสร้างรายได้อย่างมั่นคง และพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ การศึกษาของเยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน (2557) พบว่าบัณฑิตไทยในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก แต่ในเขตปริมณฑลและต่างจังหวัดมีการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย แม้ว่าแนวโน้มในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของบัณฑิตไทยจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ดังนั้น การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ในอําเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) จึงเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน

จากผลการดำเนินการบริการวิชาการ แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น ได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น โดยผู้เข้าร่วมโครงการฯ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ จากการได้รับเทคนิคการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจากวิทยากร และจากการฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการฯ ทำให้มีความมั่นใจและกล้าสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จากผลสำเร็จของโครงการฯ แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมโครงการฯ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในชีวิตประจำวัน และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีความสนใจ และมีความต้องการที่จะเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม และสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและการปฏิบัติงาน รวมถึงการเผยแพร่หรือการต่อยอดได้ในอนาคต

6. เอกสารอ้างอิง

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). สรุปสถานการณ์พักแรม
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนเดือนมกราคม-ธันวาคม 2563. สืบค้น
25 พฤศจิกายน 2564, จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=594.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2560. *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวาน
กราฟฟิค จำกัด.
- ณัฐญา หุ่นน้อย. (2561). *ปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานไทย:
กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน. (2557). การใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพของบัณฑิตไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 5(2), 191-204.
- สุภาพร เจริญสุข, ปิยะพัฒน์ ช่วยอินทร์ และตรีศิลป์ เวชโซ. (2561). ปัญหาและความจำเป็นในการใช้
ภาษาอังกฤษของพนักงานขายทัวร์ในจังหวัดตรัง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(28),
256-269.
- สุวรรณา ยุทธภักดิ์, วรชัชฐา อัครธนวนมนต์ และยุภาภรณ์ ชูสาย. (2560). *ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของ
พนักงานส่วนหน้าในธุรกิจโรงแรม จังหวัดภูเก็ต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยาว์. (2561). ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน
โรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย. *วารสารวิชาการสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 23(2), 56-66.
- Association of Southeast Asian Nations. (2008). *The ASEAN charter*. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed). New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- EF Education First. (2021). *EF EPI EF English Proficiency Index: A ranking of 112 countries and
regions by English skills*.
- EF Education First. (2020). *EF EPI EF English Proficiency Index: A ranking of 100 countries and
regions by English skills*.
- EF Education First. (2019). *EF EPI EF English Proficiency Index: A ranking of 100 countries and
regions by English skills*.
- Knowles, M. S. (1980). *The modern practice of adult education: From pedagogy to
andragogy*. New York: The Adult Education Company.
- Reimann, A. (2001). *Motivation for acquiring English as a second language: An investigation
of Chinese and German native speakers*. Shizuoka: Tokoha Gakuen University.
- Vagias, W. M. (2006). *Likert-type scale response anchors*. Clemson International Institute for
Tourism & Research Development, Department of Parks, Recreation and Tourism
Management. Clemson: Clemson University.